

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Número solt, 10 cèntims
Atrassat, 15

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económic y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totes, constituïnt lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescablat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart fará las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas tècnicas y pràcticas d'Arts y Oficis, empreses de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

¡Miserias dels castellans!

Savía que'n el mon hi havían personas afeminadas, personas que s'entusiasmavan devant de la belleza veritable, pero may havia cregut que marquesas, ex-governadors y pintors explotessin la canalla fentlos compareixer devant d'un jurat per donarlos hi una medalla platejada ab una inscripció retumbant al nen que fos més maco dels 498 que's presentaren al concurs.

Senyoras marquesas y senyors ex-governadors, ¡quina culpa hi te si en Pepito (com diuhen els castellans) es més maco que'l Alfonsito?

Aixó, per mí, no's necessita cap talent, ni cap qu'inventi la pólvora pera fer certámens d'aqueixa clase; y ¡quina vergonya! una colla de senyorasos que tots ells viuhen de trampas s'entretenen en divertir-se á costas de l'ignocencia. Y per més explotació els donan una medalla. Tal vegada una de las criaturas més macas es filla d'un obrer, y ves que se l'indonarà al obrer d'una medallota; més s'estimaría que'l lliuresin de la quinta, porque quan siga gran aquest nen qu'era tan maco, es

molt probable qu'anant a servir al rey se torni lleig, y allavors ¿qué'n farà de la medallota? Mentres que si li pagan la quinta no es tan fácil que's torni lleig.

Pot donarse'l cas de que un nen no tingui aquesta qualitat física; mes pot molt be presentarse qu'aquest nen sigui d'una qualitat moral en alt grau y además tingui uns coneixements profonds, y aquest nen devant d'aquest jurat, á tall de carnestoltas, te d'ajupirse y anarsen a casa seva cayentli cara avall dugas llágrimas, que tal volta tindrán mes hermosura que totes las caras que van passant per devant d'aquell jurat, á tall de rameras y afeminats del temps en que Roma semblava la porquería personificada.

¡Y quinas miserias corren per l'Estat Espanyol, y principalment per aquells que parlan la llengua que, segons digué un emperador, servía per parlar ab Deu! Si Cervantes tornés al mon ne faría un altre de *Quijote*, pero ab un nom més embrutit que l'inmortal obra.

Y la gent mes babau de Snt. Sebastián assistiren a n'aquest certamen de belleza, entusiasmats per aquell jurat que tots ells van carregats de creus y medallas, guanyadas més o menys indignament.

¡Farsants, més que farsants! Nosaltres, que som